

עלון המשק

יום ר', י"ד חשוון תשכ"ח 17.11.67 הקיבוץ המאוחד

ע ל ו ן 799

השבוע קבלו ציונים לשבח

//
//
//
//
//

י ו ר ם ל ב

א ב י ת י ר ו ש ז'ל

אנו מרכינים ראשינו לפני מסירות הנפש, הגבורה, והצער

////////////////////////////////////

נ ו ל ד ו ל נ ו ב נ י ם ו ב נ ו ח

מ ז ל ט ו ב

ל ר ע י ה ו י ו ח ז ן

ך ר ו ר
XXXXXXXX

להולדת

ל ע י ר י ת ו ל א י ת ן

א ר ז
XXXXXX

ל נ ו ר י ת ו ע ו פ ר

צ מ ר ח
XXXXXXXX

ל ע נ ח ו י ו ר ם

ע מ י ח
XXXXXXXX

ל ר ח ל ו ל א י ת ן

ע נ ח
XXXXXX

X X X
X X X
X בשבועה האחרונים נתקיימו שלש
X ישיבות מרעצה. הנושא היה: תכנית ההשקעות
X אולם בדיון חרג מעבר למסגרת המצומצמת
X והחפתח ל"ויכוח כללי" על מצבנו המשקי.
X החמונה אינה מעודדת. חלק מהענפים
X הכזיבו בהכנסותיהם ולא הגיעו לרמה
X המתוכננת שהם הציבו לעצמם. הסיבות הן
X שונות: מקצועיות, ארגונית, גם כלכליות
X כלל-ארציות. ענפים אחרים - רפת, פרדס -
X מראים התקדמות טובה.
X בדברי המשתתפים בדיון בא לבטוי חוסר
X כח אדם מספיק ומתאים לבצוע חכניות העבודה
X והלחץ הגדול מדי על הצוותים; עליה
X מחמדח בהוצאות הייצור "אוכלות" את העליה
X בחפוקה; ההכרח לרסן השקעות, הן יצרניות
X והן צרכניות, ע"מ לא להגדיל עוד יותר את
X נטל הרבייה; ההרגשה הכללית שפחחנו את
X המשק בשנים אחרונות מעבר ליכולת הבצוע
X ועלינו להכנס לתקופה של ניסוס, עליה
X האיכוח, וניצול יתר של אמצעי הייצור
X הקיימים.
X XXXXX

ברכות נאמנות לסבאים ולסבתות הוחייקו
והחדשות, למשפחות על הסתעפיותיהן
ובאשר הם - בגבעת-חיים (ק.מ.), בגבעת-
חיים (איחוד), בגבעת-השלשה, בכפר-מונש,
ואפילו בהודו הרחוקה.
XXXXXX

ועוד נחונה ברכתנו לאלה שנולדו להם נכדו
מחוץ לגבעת-חיים;
למשפחת זגור - בחה של יהודה ית
בראש-הנקרה

למשפחת שמואל י - בחה של אהוב
במעין-צבי
כ ן י ר כ ו ן

ב מ ז כ י ר ו ת

-- חפירה לחברות. ע"מ לאפשר 2 1/2 חפירות לשנה לכל חברה, יש צורך בתופרת נוספת, והעניין הוצבר לבירור בין מחסן הבגדים לועד העבודה. בינתיים טוכס לאפשר לקראת החודף חפירה וחצי לכל חברה.

-- מקלט ידני. הנקודות לבירור היו: (א) סוג המקלט (ב) מקלט מטיב אחיד (ג) כמה מקלטים בכל שנה. טוכס לרכוש מקלט "תופז" בעד 240 ל"י, גם בהחלפה וגם כמקלט ראשון למי שאין לו עדין מקלט; רוכשים השנה 7 מקלטים להחלפה, לפי המלצת החשמלאים והטכנאים העובדים אצלנו, 5 כעו ו-2 במשך השנה. חיילים שגמרו שנה שלישיה רבאים להשתקע במשך ואין להם מקלט - מגיע להם מקלט מאותה רמה במשך השנה הראשונה להיוחס במקום; לחבר חדש שאין לו מקלט - במשך השנה הראשונה לתברותו. חיילים שקבלו בזמן האחרון מקלטים מדמה פחות טובה - יחכו לתורם להחלפה יחד עם שאר החברים

-- אושרה פניה של חנן שרין לעבודה חוץ חלקית בכמאות, באליכין.

-- טוכס שינוי מזרביץ ישאר בגבעה-חיים כמועדו למשך שנה ויעבד באחד מענפי המשק.

-- מאחר וחצבא עיקב את בואו של הגרעין מכיסופים אלינו, הוצע לנו במזכירות הקבוץ לקבל קבוצת מלונדת של 25 מתנדבים שגמרו אולפן בדבניה, ל-7-9 חודשים. יוחנן ואמיר בקרו אותם וסרבו לקבלם. בינתיים אגיע אלינו בשבוע הבא כיתה במסגרת שירת לאופל ל-10 ימים, וקבלוה נוספת בראשיה דצמבר.

XXXXXXXXXXXX

"חוף סיני, 4.11.67"

פרנסו שלום הבן שלי, ליד סכח ברדוויל, מרקח האתונה חדשה - נחל-ים או מצפה-ים. אנחנו, גרעין רוני (לאילנות) הגענו למקום לפני ימים מספר, ועם כל המרץ והרצון התחלנו לבנות את האתונה. אחד המרכיבים בהאתונה היא פינת חתי שלנו, יש בה בינתיים מספר תרנגולות, ארזים, זוג ארנבות, נוג חזירי-ים, יונים ושלושה כלבי זאב. אינך יכול לחאר לעצמן איזו אוירה נפלאה מכניסת פינת חתי הקסמה שלנו. להאתונה כולה.

פרנסו, וזינו לבקש ממך פרה אחת שתוכל לתח לנו כ-30 ליטר תלב ביום. לא מגיע אלינו תלב וזה מצור חיוני ביותר. פולפה, חציר, קש, הערובה, מים, אבטיחים וירק נזבל לתח לה. פרנסו, אתה סוזמן לבקר אצלנו, מבטיחים לך קבלת פנים יפה. בחודש מראש

ד"ש חם-חם משמואל ומרפי."

נ א ל ל כ י ר

הסט: פרחה; הגיל: 6 שנים; ימי חליבה: 343; סה"כ חלב: 12,245 ליטר ממוצע יומי: 35.7 ל'; שיא: 46 ל' מקום מגורים: רפת גבעה-חיים (ק.מ.)

XXXXXXXXXX

ב א ס פ ה

4.11 -- נבחרו צירים למועצה הקבוץ: גיורא גור, ראובן ליכסנר, זכריה ברנשטיין, יהודה גלר, רחל נהרי, דליה בקר.

-- נבחרה טובה פורמן למרכזת חינוך לגיל הרך. החברים שהשתתפו בדיון ניסו להביע את דגשי התודה וההוקרה לטובה על נכונותה לעמל על עצמה הפקיד זה במצב של "התפוצצות אוכלוסיה" חוץ השבועות הקרובים תוצע מועמדת לריכוז החינוך בביה"ס, כעבודה חלקית

-- אהוד טל ערער על בחירתו לרכז המשק ודרש לצאח ללימודים באניב חשכ"ה, ללא דחיה נוספת. לאחר שייכנס לתפקיד, לא יוכלו להבטיח לו מועד בטוח ליציאה.

החברים שהשתתפו בדיון סברו כי אין לקבל ערעור בשלב מאוחר זה, מה עוד, שכל התכנון הוא על כניסתו של אהוד לתפקיד עכשיו. לפי תכנון הלימודים כעת, אפשר יהיה להחליף את אהוד בסמוך חשכ"ט, ע"מ ליצא באניב חש"ל ללמוד.

טוכס לדחות את ההכרעה עד אחרי בירור נוסף עם אהוד.

11.11

-- התקיים בירור בקשר עם שובו של ינסי מזרביץ. אחרי דיון שהשתתפו בו חברים רבים, כי ינסי יחזור למשק כמועמד.

-- מטבח וחור-אוכל. גיורא מסר על שיחת התכנה שנתקיימה לפני שבועות אחדים, חברים סברו כי השאלה אינה מוכנה די צרכה להכין באספה; אחרים הציעו לקבוע ועדה אשר תכין מעבר הדרגתי לשרות עצמי. טוכס לדחות את התיקון.

ו א ר

(א) חברים המהכוננים לשלוח ברכות לחו"ל לראש השנה האזרחית, מתבקשים לעשות זאת בתקדם, כי הברכות יישלחו בואר רגיל. (ב) ע"מ למנוע חקלות במסירת דברי דאר, יש להודיע למאיר וניג ולדאר על כל אדם חדש הבא לתורה במשק. כבר קרה שהוחזרו מתחבים, כי שמר של אדם כזה לא היה ידוע לעובדי הדאר.

XXXXXXXXXX

ל כ ל כ מ ה ו ז י ק י ר ה ג ה

לידיעתכם, קטע ממכתב ממסקי הקבוץ המאוחד בע"מ, מ-10.10.67: "לצערו, נודע לנו שהטקס הראש שלכם הח- ח"כ בכתב לפצוח את הנפגע על הנזקים. אנו שרב מזכירים כי התחייבות כחשלוס מפרה את חוזה הביטוח בין המבוטח וחברת הביטוח ולכן מחסלת אותה. צה"ה לשוב ולתסבוח למחזיקי ההגה שלא יתחייבו בשום אופן, לא בכתב ולא בע"פ, התוך זרזש החלפה אוגפיהמציה בסתתית בלבד במידה והנזק הוא נזק חמרי ואין נפגעים"

XXXXXXXXXX

ב י ר כ ה - ל י ה ו ד י ה פ ס ק י ל ע ד נ ת ש ר ג א י

לשחרורם מצה"ל

XXXXXXXXXX

ה ר ה ו ר י ס ע ל א ו פ ו ו ח ו כ ו נ ש ל מ ס י ב ת כ ל ו ל ו ת

חתונה היא מתן גושפנקה חברתית, דתית, הוקיה - או כל שם אחר שרוצים לתת - ליצירת קשר בין איש לאשה.

השמחה ליצירת קשר זה היא טבעית ונוגעת למשפחה, לקרובים ולידידות. הקשר הנוצר בין בחר לבחורה קיים בדרך כלל זמן רב לפני החתונה, ושמחה החתונה תינה רק בסיוע לקשר זה ותו לא. בחברה שלנו איננו גורסים חופה דתית, ואנו מקיימים חופה רק לשם החוקיות שבדבר בתור יהודים אזרחי המדינה.

רבות נכתב על נושא זה ורבים מויכוחים; ורק מעטים במדינה שלנו ניסו לשבור את המוסכמות וללכת לקראת נשואים אזרחיים. גם בקבוץ אנהנו אזרחים ככל אזרחי המדינה וזכותו של כל פרט לנהוג לפי הכרתו ומצפוננו גם בענין זה הנקרא חופה ושכס דתי אצל חרבי.

אולם את צורת החתונה כמסיבה חברתית זכותנו לקבוע ולתת לה צביון משלנו. האפנים ואיננו מצליחים בכך. הענין מהחיל בהם שקובעים תאריכים - אחד או שנים בשנה - למסיבה כלולות; והנה מה קורה? האינדיבידואליזם מחגלה בכל הפארתו. כמעט אף אחד אינו מוכן להתאים עצמו למסגרת החברתית, אלא כופה עצמו על החברה בהאריך הרצוי לו ובצורת החתונה הנראית לו.

האם הכרחי הקשר בין החופה והמסיבה? ומדוע?

היות החופה היא ענין פרטי של חוג ומשפחתו ושאינם הם לנהוג לפי רצונם. אולם המסיבה? מדוע חייב הציבור לחוג מסיבה כלולות בהאריך הניהן ע"י המשפחה, וצמוד לחופה? האם ועדה חרבה או ועדה חברה אין בזכותה לקבוע האריך זה לטובה הציבור כולו ולטובה הענין, כדי שנהוג מסיבה כלולות לכמה זוגות יחד?

ועתה לענין הכנה המסיבה. יודעת אני עד כמה מרבים מארגני מסיבות לרוץ אחרי חברים וחברות שיקחו חלק פעיל במסיבה, כיצד הכל מהארגון ברבע האחרון ועל רגל אחת. ולכל אחד נימוק "משכנע" משלו מדוע אינו יכול להשתתף באופן פעיל, ומדוע ישנם עשרות דברים יותר חשובים אולם הוא צריך ורוצה לעשות וכו' וכו'. והחוצאה - מסיבה על רמה של כמעט בזיון. נשאר טעם הפל והוסר רצון להיות פעיל במסיבות הכרות. מדוע?

ואין ביכולתי לעבור לסדר היום על נקודה נוספת. מרבים לדבר ולשמוע על הנזקים שנגרמו לנו בעקבות פלחמה ששה חיים ועל הצורך להצטמצם מה ושם - והנה מה אנו נוהגים כאילו היינו לפחות מחקרבים למיליונרים. האמנם יש הצדקה לכך?

הורינו מרדו בכל נוהגי החיים הקרתניים ובכל החיצוניות של "טרסקיל" והגזמות. ולאן אנהנו מגיעים כעת? חוזרים אנו לצביון הגים משפחתיים כגון מסיבה כלולות ובר-מצוה לאותה חיצוניות מוגזמת אשר אינה חולפת לא את היינו ולא את כיסנו. האם זה הכרח המציאות? לפי זה נותן חרות חברתית? או חרגשת שמחה? או משתו המצדיק עצמו?

אני חושבת שהכרחי לתת את הדעה על כך ובמהירות האפשרית, אחת אנהנו כמו ידינו חורסים כל בסוי חברתי וחברותי של חיינו, וגם קופצים רחוק הרבה מעל יכולתנו הכלכלית.

נ ע מ י

אינני בדעה המקובלת - אצל כל אחד בחתונתו של השני - שיש להפריד בין חופה למסיבה וכי מסיבה כלולות במשק צריכה להיות לחברים בלבד, ובלי אזרחים. כמובן, יש חברים המחנגדים לחתונה באופן עקרוני, וייתכן כי הצדק אהם, אבל יותר ויותר נהוג לערוך חתונה ומסיבה, ואז כל אחד בחוג משפחתו הוא ישמח להשאף את משפחתו וידידיו פחוץ לקבוץ - ולרוב החברים יש כאלה - בשמחת החברה בה הוא חי.

השגיאה העיקרית היא, לדעתי, שאנו כולאים אנשים על יד שלחנות ושמים דגש יתר על ערוכים בצמיחה בסוי זה בשביל הגשת אוכל(??). לו באותו אולם חפועל, במקום שלחנות ידם חברה לאירוח, אפשר היה ליצור אירוח בה יחמזבו אזרחים וחברים, מכירים ופגשו זה את זה, ישחקו, יטעמו, יסתובבו, אפשר היה למצוא מינה מחאימה לתזמורת ואפילו מקום לרקוד; ואם יש צורך "התכניה" - דבר שאינני בסוחת - אפשר היה לשלב גם שירה, דיקוד על בימת והקראת, כיד האמנים הטובה עליהם (רק לא יותר מדי, ושניה מביח) כך היתה נוצרת אירוח של מ. ב. ה. ולא של הצבה, ותשמחה היתה באה לידי בסוי. בלשון אחרת, במקום לערוך חתונה במחכונת של פסח, מוטב היה לנסות לערוך אותה במחכונת דומה יותר לפרטים!

אשר לרבות האורחים - אני אישית אינני מאמינה שיש אדם שיש לו יותר מ-50 ידידים אישיים קרובים. אבל אם יש שני זוגות הרלים, ובני חוג עצמם, וכל אחד בחוג שלו, וכל זה כפול שתיים - אין תימא שזה מצטרף לרבים. אולם אין סיבה שהחברה גדולה כשלנו לא תוכל לארח בצורה נאה גם את עצמה וגם את האורחים. הנכונות לעזרה ולעשייה היא רבה דוקא בחודמניות אלה. צריך רק למצוא את הצורה הארגונית הנכונה. 1200 איש על יד שלחנות בתוך אולם - זה אפילו בארסון בוקינגהם לא ניתן.

XXXXXXXXXX

לילי

מ ה א ב ק י ס ע ל י ר , ג ב ע ה - ה י י ס א ר י ח ח פ ר י צ א ל ה ו ר דו כ מ ל ו נ ח מ ש ל ח ת ח מ ת - א ב ק י ס ל א ל י מ ו ת ח ע ו ל ס . א ו ר י ו ק נ י נ מ ח ב ר ת ה נ ו צ ר ח ז ר מ ה ש ת ח פ ו ת כ א ל י פ ו ת א י ר ו פ ה ל נ ו צ ר .

על בימותינו

מרוזק של "סטריפטיז" ושל "טנגו"

בחול המועד סוכות הצטרפתי לצוותא של צעירי האיזור, אשר בה הוצגו שלשה מערכונים של המחזאי הפולני מרוזק הידוע לנו גם ממחזהו "טנגו". לשלשה המערכונים צביון מודרני נוטה היאטרוץ האבסורד, עם המצבים הקיצוניים והאמצעים האבסורדיים הבאים להמחיש לנו אותם.

בעיקר היטיב לדעתי המערכון הראשון "סטריפטיז" להמחיש את המושג אבסורד בכלל, ע"י הבלטת חוסר ההגיון וחוסר ההסבר למתרחש. ומהו המצב המתואר במערכון זה? שני פקידונים נכלאים בדרכם לעבודתם באיזה מבוך ללא מוצא. יד מסתורית וענקית מאיימת עליהם וגורמת להשפלתם ההדרגתית ע"י זה שהיא נוטלת מהם את רוב חלקי הלבוש ומשאירה אותם ערומים ועדיה מול היד השנייה, האדומה, הבאה לבצע את העונש הסופי. שני הפקידים מפרפרים כמו זבובים בחורף כורזי עכביש, כשכל אחד מחפש לפי דרכו מוצא מהמצב. הראשון מנסה בצורה מבוהלת וע"י חנופה כלפי היד המאיימת למצוא פתח יציאה מהכלא, אך לשוא. השני לעומת זאת מנסה בהתחלה לשמור על חרותו הפנימית ועל כבודו העצמי; על כך אין הוא מפסיק לדבר ואחרי זה הוא רוצה להוכיח לאחיו לצרה - אך גם מאמציו נכשלים. כמוהו נכשלים. לבסוף נשאר הוא ערום ועדיה אחד, אחד חלקי לבוש לפי דרישת היד הענקית הניצבת על הבמה. לבסוף נשאר הוא ערום ועדיה כעמיתו, וגם הוא אינו בורח באמצעי חנופה בכדי להציל את עורו - אך גם זה לשוא.

המסקנה הן אם כן פסימית מאד ולכאורה צלילים קודרים על רקע שחור יאים למצב כזה, אך לא מחזאי בימינו, וכל שכן במאי בימינו, יעשה כזאת. הכל מתנהל בהומור ועל רקע של צבעים עליזים מרהיבי עין.

יש לציין כי למרות האלמנטים הכלליים מורגשים כאן רמזים בולטים של בקורת על המנגנון של המשטר הקומוניסטי.

על אותם היסודות ברוי גם המערכון השני "בלב ים". כאן מביא מצב של חוסר מזון של שלושה שספינתם נטרפה, לידי קניבליזם. כאשר אין מה לאכול צריך להאכל אחד מהם, כמובן החלש ביותר. אך זה נעשה בלרוי סיסמאות של צדק, ולא רק סתם צדק אלא צדק היסטורי. הצדק "ההיסטורי" כביכול מגולם ע"י בדיקת מוצאו של כל אחד מהם - מי היו הוריו. הרמז כלפי המשטר מתבטא בהבלטת היחוס הפרולטרני. העמידה על הבמה מבחינה טופוגרפית, ז.א. מי עומד במקום יותר גבוה, מסמלת את המקום אותו תופס כל אחד בסולם השורה של המשטר החדש.

במערכון האחרון "קרול" ייצגו הסבא ונכדו את ההמון הנבער ואחרי חלק ממנו המוכן להרוג לשם הרג. לא איכפת גם אם זה איש הרוח, הרופא המוכן לעזור להם. אך מרוזק מראה לנו כי אחרי איש הרוח מוכן גם הוא, ע"מ להציל את עורו, לספק "לקוחות אחרים לסבא צמא הדם ולנכדו.

באולם תהיה כל הזמן צחוק רם, כי כפי שכבר ציינתי, נאמרים כל הדברים הקשים בהומור ומשובצים בחורף מסגרת בימתית נועזת ומלאה המצאות פרי רוחו היוצרת של תמאי יוסי יזראלי. נשאר לנו רק לקוות כי הצופים לא רק השתעשעו אלא גם הקדישו מחשבה רצינית לתכנם של המערכונים. הסטירה היא צורתם הבורחה של מערכונים אלה, וזו יש לה בדרך כלל שליחות להראות אספקלריא לדור, בפרט שלמרות החצים השלוחים לעבר המשטר הקומוניסטי בארצו של המחבר, הבעיות הן כלל אנושיות.

מרוזק ידוע גם מהקומדיה "טנגו" אשר הציגה "הבימה" בבימויו של הבמאי הפולני ברדיני. העלילה: ארחור הבן הצעיר מתמרד נגד האנוכיה השוררת בבית הוריו - תהו ובהו המחבט באי-סדר מזוע, לכלוך, רשלנות וכו', ביחסים של אמו עם מאהבה (גבר אליש ומפגר בהתפתחות השכלית), ובאדישותו הבהומית של אביו כלפי כל מה שמחדש בבית. על תבמה אנו רואים נציגים של שלושה דורות: הסבתא אשר בנעוריה התחילה להתמרד נגד המוסכמות של החיים הזעיר-בורגניים; בניה, דור ההורים של ארחור המשיכו במרד זה והולידו אותו עד לאבסורד ועד לאבדון לא רק של כל בסיס מוסרי אלא גם אסתטי של יחסים, בעיקר בתחום המין והמשפחה. זה מודגש בעיקר על ידי התנהגותה הוולגרית של האם ביחס למאהבה הדבילי החי חיי ספיל בביתם.

הבן ארחור מנסה להוציא את אביו מאדישותו, בעוררו אותו לתגובה אלימה נגד המאהבה. האב מסרב לקבל את עצמו של הבן, לא מתוך חוסר קנאה, אלא משום שהוא, בחור איש הבהומה המהפכנית, רואה גיחון בתגובה כלשהי על בגידה. האב, אשר היה לדעתי מעוצב באופן מושלם ע"י שרגא פרידמן, ייצג את דור האינטלקטואלים אשר לא ידעו במקום מערכת היחסים הזעיר-בורגנית המזויפת להעמיד ערכים אחרים. החופש המוחלט ממוסכמות זעיר-בורגניות לא הוביל לחיים יפים יותר, אלא להיפך, לאבדון כל צורה. הבן המתמרד נגד הכעור של חיים אלה מנסה בכח להשליט יותר סדר וצורה במשפחה, אך באין סולם ערכים אחר, הוא נאלץ להחזיר את אורח החיים הישן. בדרכו זו הוא מתחבר עם דודו השמרני ועם כחור הברוטלי של אדק מאהבה של אמו. מה שהושג אינו כמובן האידיאל שאליה שאף ארחור הבן. יתר על כן: הכח הברוטלי שאליה התחבר ארחור מכריע גם אותו. בסוף העלילה אנו רואים אותו נופל שדוד והמנצח האלים והמפגר בשכלו מאלץ את הדוד לרקוד עמו טנגו.

הסוף הוא אם כן טרגי. אך זה אינו מפריע למחבר לכנות את יצירתו קומדיה. ארתור, הלמודים על יצירות המערב בזמננו בהן המאבק הרמטי מבוטא לעתים קרובות בצורה אירונית-קומית, אין זה כמובן מפתיע.

בסיכום, אם רק נסקרן אלה מיצירות מרוזק שציינתי, מצטייר לנו לפיהן סופר נועז וברור וברור כשרון. יתר על כן, אין הן מצטמצמות בביקורת על משטר מסוים ועל חברה מסוימת, אלא לכולן משמעויות כלל אינושיות, חפיסה מעמיקה לסכך היחסים האנושיים בדורנו.

